

บรรณานุกรม

กอบแก้ว พลเจริญ. การใช้ที่ดินเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เกียรติ จิวะกุล และคณะ. การวิเคราะห์เพื่อกำหนดขอบเขตพื้นที่และระบบชุมชน. (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์)

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. เครื่องชี้สภาวะแวดล้อม, 2525.

ธนินท์เจ็ท จำกัด , บริษัท. รายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี, 2527.

ประมุข แก้วนิยม และ Ilyas Baker. คู่มือการวางแผนพัฒนาและจัดการชายฝั่งทะเลสำหรับประเทศไทย. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2529.

บุษกร ศรีพิสัย. การศึกษาเพื่อวางแผนแนวทางในการกำหนดศูนย์กลางชุมชนในภาคตะวันออกระดับอำเภอ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ผังเมือง, สำนัก, งานวิจัยผังเมืองชะอำ. สิงหาคม, 2529.

----- ผังเมืองชะอำ. ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการวางแผนและจัดทำ, 2529.

พัฒนาที่ดิน, กรม , กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. การศึกษากวาระเศรษฐกิจการเกษตรของเกษตรกรเพื่อวางแผนการใช้ที่ดินจังหวัดเพชรบุรี ปีการผลิต2523-2544, 2525.

----- รายงานการสำรวจที่ดิน จังหวัดเพชรบุรี ฉบับที่ 283, 2525.

เพชรบุรี, สำนักงานจังหวัด. บรรยายสรุปข้อราชการจังหวัดเพชรบุรี, 2528.

----. บรรยายสรุปแนะนำอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี, 2528.

-----. สรุปย่อโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี, 2529.

มานพ พงศทัต. การกำหนดมาตรฐานชุมชนและจัดทำโปรแกรมสำหรับการวางแผนและ
ผังกายภาพ เอกสารประกอบการบรรยายในโครงการอบรมภาคฤดูร้อน คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

-----. ผังเมืองและชาวบ้าน. บทความทางวิชาการ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษาเบื้องต้นเพื่อกำหนด
แนวทางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว หัวหิน-ชะอำ, 2526.

-----. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เล่ม 1,2
เสนอต่อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, พฤศจิกายน, 2530.

อภิชาติ วงศ์แก้ว. การวางแผนพัฒนาเทศบาลด้านกายภาพและการบริหาร. บทความทาง
วิชาการ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

- Alister & Wall. Tourism Economic, Physical and Social Impacts.
New York, 1982.
- Barclay, George W. Techniques of Population Analysis. New York
: John Wiley & Son, Inc., 1958.
- Butter, R.W. Social Implications of Tourist development. Annals
of Tourism Research, 1974.
- Chapman, V.J. ed. "Wet Coastal Ecosystems": Ecosystems of The
world Vol.1. New York : Elsevier Scientific Publishing
Co., 1977.
- Chapin, Strant F. Urban Land use Planning. Illinois : University
of Illinois Press, 1965.
- Claire, Willion H.ed. Handbook of Urban Planning. New York, 1973.
- Clare A. & Russak. Tourism Planning. New York, 1974.
- Clark, J. Coastal Ecosystems : Ecological Considerations for
Management of the Coastal Zone. The Conservation
foundation, Washington D.C., 1974.
- _____. Coastal Ecosystem Management : A Technical Manual for
the Conservation of Coastal Zone Resources. The
Conservation Foundation Florida, USA., 1983.
- Crane, R.B. Recreation Tourism and Climate. New York, 1975.

De Cheria, Josaph and Koppelman, Lee. Manual of Housing and Design Criterria. New Jerisy, 1975.

_____. Urban Planning Design Criteria. 2nd New York : Van Nostrand Reinhold Company, 1973.

Lawson Fred & Bovy Buad. Tourism and Recreation Development. Boston, 1977.

German Michael (edited). Design for tourism and inter design report. Ireland, 1972.

JICA and Tourism Development of Thailand Pattaya Final Report. December, 1977.

Landscape Architecture Research office, Harvard University, Three Approaches to Environmental Resource Analysis. Harvard, 1967.

Mc Harg, Design with Nature. New York, 1971.

National Environmental Protection Council, Ministry of Human Settlements, Environmental Impact Assesment Handbook. The Philippines, 1983.

Polish Academy of Sciences Achitecture and Town Planning, 1986.

Robert, M. An Introduction to Town Planning Techniques. Hutchimson. London, 1980.

Tourism Authority of Thailand. Annual Statistical Report an tourism in Thailand. Design by : Class Publishing House Co.,Ltd. Bangkok Thailand, 1984.

Yapp, G.A. and Mc Donald, N.S. A recreation climate model,
J.Environment Managment, 7,1978.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการพังทลายของชายหาดชะอำ

1. สภาพปัญหา

ปัญหาการพังทลายของชายหาดชะอำเกิดจากการที่ บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด ได้ก่อสร้างสะพานหิน ซึ่งเป็นคันหินที่ขุดขนานออกไปในทะเลในระยะความยาวประมาณ 1.2 กม. เพื่อกันเป็นทางน้ำสำหรับให้เรือบรรทุกสินค้าเข้ามา และป้องกันการทับถมของตะกอนทรายบริเวณร่องน้ำ จากที่มีการก่อสร้างแล้ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบริเวณชายหาดชะอำ จะมีการงอกของชายหาด ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนทรายตั้งแต่ปี 2513 จนถึงขณะนี้มีความยาวประมาณ 300 ม. ทำนองเดียวกันกับทางตอนเหนือของสะพานหินก็มีตะกอนทรายทับถมชายหาดงอกเช่นเดียวกัน

จากการวิเคราะห์การพังทลายของชายหาด พอจะตั้งข้อสังเกตได้ดังต่อไปนี้

(1) การที่สะพานหินยื่นออกไปในทะเล ทำให้เกิดการกีดขวางทิศทางของกระแสน้ำในทิศที่ขนานกับชายฝั่ง ทำให้พัดพาตะกอนทรายไม่เป็นไปตามธรรมชาติ กล่าวคือในช่วงลมตะวันออกเฉียงใต้ (เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน) จะก่อให้เกิดกระแสน้ำในทิศขนานกับชายหาดพัดพาเอาตะกอนทรายคลื่นขึ้นไปทางทิศเหนือ และตะกอนทรายจะถูกพากลับโดยกระแสน้ำที่เกิดในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (เดือนพฤศจิกายน-มกราคม) แต่เมื่อสะพานหินขวางแนวการเคลื่อนตัวของตะกอนทราย จึงทำให้เกิดการสะสมและเกิดการยื่นตัวของหาดบริเวณใกล้สะพานหิน

(2) คลื่นจะมีผลต่อชายหาด 2 กรณี คือ คลื่นที่มีกำลังแรงและความชันสูง (Step Wave) จะพัดพาตะกอนทรายออกนอกฝั่งก่อให้เกิดการกัดเซาะของชายหาด ส่วนคลื่นที่มีความชันน้อย ซึ่งเกิดในช่วงที่ลมอ่อนตัว จะนำทรายที่อยู่ห่างฝั่งกลับเข้าสู่หาด การเปลี่ยนแปลงทั้งสองนี้ จะเกิดขึ้นเป็นลักษณะวงจรตามฤดูกาล

(3) จากการที่เทศบาลตำบลชะอำนำหินทั้งบริเวณชายหาด การสร้างกำแพงหินเรียงของเอกชนบริเวณริมหาด ดูเสมือนจะช่วยป้องกันการกัดเซาะได้ แต่ที่จริงแล้วกลับเป็นการทำให้การกัดเซาะหาดในบริเวณข้างเคียงเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการสะท้อนกลับของคลื่นที่กระทบกำแพงหิน พลังงานของคลื่นจะนำเอาตะกอนทรายออกไปด้วย

ก. การเปลี่ยนแปลงในลักษณะวงจรตามฤดูกาล ทราบจะถูกพัฒนาเข้ามาสู่หาดในฤดูหนึ่ง และถูกนำออกนอกฝั่งอีกฤดูหนึ่ง เมื่อปริมาณการพัฒนาเข้าน้อยกว่าปริมาณที่ถูกนำออกไปก็จะเกิดในลักษณะการพังทลายของชายฝั่ง

ข. การที่การเคลื่อนตัวของตะกอนทรายถูกกีดขวางด้วยสิ่งก่อสร้าง (เขื่อน) เมื่อกระแสน้ำที่พัดพาตะกอนทรายถูกขวาง ความเร็วของการไหลก็จะลดลง และความสามารถ ในการนำพาตะกอนก็ลดลง ก่อให้เกิดการตกตะกอนที่บริเวณข้างสิ่งก่อสร้าง มีให้หน้าตะกอนกลับ ดังนั้นก็จะเกิดการงอกของชายหาด เมื่อมีแต่การสูญเสียทรายไป ไม่มีการนำกลับก็จะก่อให้เกิดการกัดเซาะ และพังทลาย

ค. การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติอย่างรุนแรง ซึ่งทำให้สภาพของหาดเปลี่ยนไป นั้นหมายถึงสมดุลย์ของธรรมชาติสูญเสียไป ดังนั้น จึงจะมีการปรับสภาพให้เข้าสู่สมดุลย์ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

2. การแก้ไขปัญหา

การป้องกันและแก้ไขปัญหามารังทลายของชายหาดกระทำให้หลายวิธี ได้แก่

(1) การก่อสร้างกำแพงตักตะกอนทราย (Groins) เป็นการทำขึ้นเพื่อลดอัตราการเคลื่อนที่ของตะกอนตามแนวระนาบกับฝั่ง โดยการขวางทิศทางการเคลื่อนที่ โครงสร้างนี้ทำด้วยวัสดุแข็งยื่นลงไปในทะเลตั้งฉากกับชายหาด ดังแผนที่ผนวก ก อาจสร้างจากหินไม้ ทรายใส่ถุง พลาสติก หรือหินแล้วคลุมด้วยลวด

(2) อาคารสลายนอกชายฝั่ง (Break Water) เป็นโครงสร้างที่วางตัวขวางคลื่นที่จะเคลื่อนเข้าสู่หาด จะเป็นการลดพลังงานของคลื่นที่กระทบฝั่ง ดังแผนที่ผนวก ข อาคารสลายนอกอาจสร้างน้ระดับน้ำหรืออยู่จมใต้ระดับน้ำก็ได้ เช่น การทิ้งหินหรือวางแผ่นคอนกรีตที่ท้องน้ำ

(3) การเสริมหาด (Beach Restoration and Nourishment) โดยธรรมชาติ ชายหาดที่ลาดเอียง และเนินทรายจะเป็นสิ่งที่ช่วยสลายนพลังงานของคลื่น เนินทรายจะถูกกัดเซาะไปในช่วงที่มีลมพายุรุนแรง แต่หลังจากนั้นเนินทรายก็จะถูกสร้างขึ้นใหม่ โดยขบวนการธรรมชาติ ลันทรายนี้จะเปรียบเสมือนตัวป้องกันหาดตามธรรมชาติ

ซึ่งการเลือกใช้วิธีแก้ไขปัญหานี้ จำต้องมีการศึกษาและประเมินความเหมาะสม ตลอดจนผลกระทบของการแก้ไขปัญหาค่ะแต่ละวิธี เพื่อคัดเลือกวิธีที่ดีที่สุด โดยเร่งด่วนต่อไป

ภาคผนวก ข
แผนสร้างชะอำ

เมื่อชะอำเริ่มเป็นที่รู้จักในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวตากอากาศ มาตั้งแต่ประมาณ ปี 2474 แล้วนั้น ได้มีผู้คิดจัดสรรวางแผนที่ดิน โดยมีสมเด็จพระนราธิปประพันธ์พงศ์เป็นหัวหน้า และข้าราชการอีกหลายคนร่วมกันจัดทำ แผนสร้างชะอำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรก และระยะยาว ดังนี้

- ระยะแรก โดยการจัดสรรที่ดินชายทะเลด้านตะวันออกที่จดทะเล โดยมีข้อกำหนดให้
- ที่ดินจะกว้าง 3 เส้น เท่ากันทุกแปลง เมื่อให้ที่ดินหน้าทะเลเท่ากันหมด ช่วยให้ เกิดความเป็นระเบียบสวยงาม และง่ายต่อการรักษาทำนุบำรุง
 - ความลึกของที่ดินไม่เกิน 4 เส้น เพื่อที่ดินแถวหน้าไม่มีส่วนลึกเกินไป ให้ที่ดินแถว หลังยังคงมีช่วงระยะทางไกลทะเลพอสมควร
 - รั้วบ้านด้านหน้าทะเล ควรทำเป็นรั้วไม้โปร่ง สูงไม่เกิน 1.50 เมตร ทาสีขาว เพื่อความสวยงาม
 - ตัดถนนเลียบทะเลกว้าง 6.00 เมตร จากบ้านปากคลองชะอำ ถึงบ้านหนองแจง ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสได้ใช้หาดทรายชายทะเล ไม่ใช่เฉพาะผู้มีบ้าน ชายทะเลบ้านใดบ้านหนึ่ง และยังเป็นการเปิดชายทะเลให้เป็นแหล่งพักผ่อนสาธารณะอีกด้วย
 - ตัดถนนจากสถานีรถไฟชะอำ มาบรรจบถนนเลียบทะเล เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ ผู้มาพักผ่อน
 - เปิดเส้นทางเกวียนให้กว้าง 10.00 เมตร บริเวณด้านหลังของที่ดินชายทะเลตัด ขนานกับถนนเลียบทะเล เพื่อให้เป็นเส้นทางเกวียนโดยเฉพาะแทนการใช้ถนนเลียบทะเล
 - ที่ดินชายทะเลทุก ๆ ความยาวหน้าทะเล 6-9 เส้น ให้เว้นช่องตัดถนนระหว่าง แปลงที่ดินจากชายทะเลเชื่อมกันกับทางเกวียนสายน้ำผึ้ง เพื่อใช้ทำถนนให้มีความกว้าง 6-8 เมตร

สำหรับประชาชนในแควทลิ่งให้มีทางออกทะเล และในอนาคตจะได้ใช้ที่ดินแควทลิ่ง เป็นที่พักตากอากาศได้

เมื่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชประพันธ์พงศาวดาร ได้สร้างชะอำให้เป็นเมืองตากอากาศ ตามแผนระยะแรกแล้ว ก็ทรงเริ่มแผนพัฒนาชะอำระยะยาว โดยมีกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และพระยามโนปกรณัมร่วมเป็นที่ปรึกษา

แผนพัฒนาชะอำระยะยาว มีดังนี้ คือ จัดให้มีตลาด โรงมหรสพ โดยใช้ที่ดินใกล้สถานีรถไฟ จัดตั้งสาธารณูปโภค การสาธารณสุข สถานีตำรวจ การบริการสาธารณะและไปรษณีย์ โทรเลข แผนพัฒนาชะอำที่ทรงเริ่มขึ้นนี้ ได้ยึดถือความเจริญของบ้านเมือง และปริมาณผู้ใช้สถานที่ตากอากาศในอนาคต เช่น ปัญหาการเวนคืนที่ดิน ปัญหาการจราจร แต่เมื่อสิ้นสมเด็จพระนเรศวรมหาราชประพันธ์พงศาวดาร ชะอำก็อยู่ในสภาพเงียบเหงา ชบเซา อันเนื่องจากไม่มีใครสามารถดำเนินตามแผนที่พระองค์ได้ทรงริเริ่มได้ เพราะต้องใช้เวลา แรงงาน แรงใจ และทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่นั้นจนบัดนี้ ชะอำยังคงเป็นตำบลตากอากาศที่สงบร่มรื่นตามธรรมชาติและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง และขณะนี้แม้แนวโน้มที่จะเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วภายใต้สิ่งแวดล้อมแบบใหม่ และการขยายตัวของการสื่อสารคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะไม่เกิน 10 ปีมานี้

เมื่อชะอำเป็นที่รู้จักมาเมื่อไม่นานมานี้เอง ทำให้ยังไม่มีผู้ศึกษาในรายละเอียดของการใช้ที่ดินเอาไว้มากนัก จึงเพียงสามารถแบ่งการศึกษารูปแบบการใช้ที่ดินออกเป็น 2 ช่วงระยะเวลา คือ เมื่อประมาณ 10 ปีมาแล้ว หรือ พ.ศ. 2518-2519 และภาพการปัจจุบัน พ.ศ. 2530 ซึ่งจะเป็นผลต่อเนื่องในการศึกษาถึงวิวัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงในอนาคตต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อสถานศึกษาที่นักศึกษาค้นคว้าระดับตามระดับ ปี 2529

ระดับกลุ่ม ⁽¹⁾ โรงเรียนและ เกสท์เฮาส์	ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน/ บังกาโดและเกสท์เฮาส์	จำนวนแห่ง	จำนวนห้อง
ระดับ 1	1.	ชะอำ		
	1.	โรงเรียนวีเจนท์ชะอำ ⁽²⁾		362
			ใหม่ในปี 2530 อีก	492
		รวม	1	662
ระดับ 2	1.	โรงเรียนสวนแนวทาส ⁽³⁾		120
		รวม	1	120
ระดับ 3	1.	เสวริมสุวีรสอว์		34
	2.	ชะอำคาบนา (ขาดคลองเทียน)		36
		รวม	2	70
ระดับ 4	1.	แสงทองวีรสอว์		20
	2.	นฤมลคักเฮาส์		34
	3.	นิรันดร 1		22
	4.	นิรันดร 2		20
	5.	บ้านรุ่งธรรม		6
	6.	บ้านนักวิวัฒนา		20
	7.	รุ่งอรุณ		11
	8.	สันติสุข		42
	9.	บ้านถาวร		14
	10.	ชะอำใหม่สุข		18
	11.	ชะอำฮอติเคิลลอคจ์		58
	12.	ชะอำวิลล่า		17
	13.	ริ้วชะอำวิลล่า		48
	14.	สันติคาม		22
	15.	แก่นจันทร์		63

16.	ชมจันทร์	17
17.	นวิจักษะอาการ์เตนท์	63
18.	เนาวลัธ (ศาลิวิลล่า)	36
19.	ชะอำชีวมาเสช	23
20.	โธษะอำ	5
21.	จิระวีวีลอร์ท	16
22.	สุคารักษ์	5
23.	ศรีวารา	6
24.	เหมื่อนเนิน	8
25.	ชะอำคามาน่า	5
26.	เธิ่นใจ	5
27.	ชะอำคาลัยทท์	18
28.	บ้านหลวงจำนง	6
29.	คุณคือ	7
30.	สุวิทย์	42
31.	ศรีชะอำ	5
32.	อ.วีชัยนิต	16

รวม 32 698

ระดับ 5	1.	บ้านพักอรรถพันธ์	23
	2.	ชะอำอินน์	35
	3.	ปากคลอง	2

รวม 3 60

รวมทั้งสิ้น 39 1,802

หมายเหตุ : (1) ระดับของโรงแรมจัดตามข้อกำหนดการจัดระดับโรงแรมของ ททท.

ระดับที่ 1 ราคาห้องพักตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป

ระดับที่ 2 ราคาห้องพักตั้งแต่ 701-1,000 บาท

ระดับที่ 3 ราคาห้องพักตั้งแต่ 401-700 บาท

ระดับที่ 4 ราคาห้องพักตั้งแต่ 201-400 บาท

ระดับที่ 5 ราคาห้องพักตั้งแต่ 200 บาทลงมา

(2) ปัจจุบันมีห้องพักเพิ่มขึ้นถึง 492 ห้อง

(3) สรรวมภาค (Beach Garden) จัดทะเบียนเป็นโรงแรม เมื่อ พ.ศ. 2529 มีจำนวนห้องพัก 150 ห้อง

ภาคผนวก ง

รายชื่อร้านอาหารในเขตเทศบาลตำบลชะอำ

1. ร้านแก่นจันทร์	20. ร้านอาหารปากคลอง
2. ร้านชะอำดีวิลอปปเมนท์	21. ร้านพรานทะเล
3. ร้านเจ็ลเล็ก	22. ห้องอาหารลอมฟาง
4. ร้านเจ็ม	23. ร้านเหมือนฝัน
5. ร้านข้าวน้อย	24. ร้านเดอะ โมส (มีดนตรี)
6. ร้านน้องเคย	25. ร้านอาหารแสงทอง*
7. ร้านเย็นใจ	26. ร้านภูมิ
8. ร้านสมนึก	27. ร้านเกศินี
9. ร้านรสนิรันดร์	28. ร้านศิริรัตน์
10. ร้านวิโรจน์	29. ร้านทรายทอง
11. ร้านชะอำโภชนา	30. ร้านเม็ดยาย
12. ร้านพรรณชาติ	31. ห้องอาหารศาลีวิลล่า
13. ร้านอาหารลมโซ้ย	32. โรงแรมรีเจนท์ชะอำ (คอนฟีชั่น ดิสโกเทค)
14. ร้านอารมย์	33. ร้านชะอำคาเฟ่ (มีดนตรี)
15. ร้านเตี้ย	34. ร้านพรานทะเล (มีดนตรี)
16. ร้านก๋วยเตี๋ยวน้ำใส	35. ร้านนัดพบ (มีดนตรี)
17. ร้านสว่างจิต	36. ห้องอาหารสวีสวีตี้ (มีดนตรี)
18. ร้านอิงดอย	37. ร้านศรีชะอำ
19. ร้านขวัญภาค	38. โรงแรมสวนบวกรหาด (มีดนตรี)

รายชื่อร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

1. สหกรณ์การเกษตรดอนขุนห้วย
2. สหกรณ์เกษตรหุบกระพง
3. ชะอำรำลึก

หมายเหตุ : * เป็นร้านที่ได้รับประกาศนียบัตรได้มาตรฐาน

ภาคผนวก จ

ลักษณะและรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาชะอำ จำนวนเป็น
ชาวไทยและชาวต่างประเทศ ปี 2529

ลักษณะและรูปแบบการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวชาวไทย ร้อยละ	นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	71.2	69.4
หญิง	28.8	30.6
รวม	100.0	100.0
<u>อายุ</u>		
ต่ำกว่า 16 ปี	3.9	0.0
16 - 25 ปี	35.6	9.7
26 - 35 ปี	40.1	19.4
36 - 45 ปี	15.3	30.6
46 - 60 ปี	4.5	30.6
มากกว่า 60 ปี	0.6	9.7
รวม	100.0	100.0
<u>วัตถุประสงค์</u>		
ท่องเที่ยว	42.9	96.6
พักผ่อน	58.8	
เยี่ยมญาติหรือเพื่อน	2.8	1.7
ทำธุรกิจ	4.5	6.8
ราชการ	1.1	0.0
อื่น ๆ	2.8	1.7
รวม	100.0	100.0
<u>เวลาพัก</u>		
มาเช้า-เย็นกลับ	56.6	7.4
พักแรม	43.4	82.6
รวม	100.0	100.0
จำนวนวันพักเฉลี่ย (วัน)	1.57	8.49

ลักษณะการท่องเที่ยว

มาคนเดียว	2.8	19.4
มาทักเพื่อน	62.1	12.9
มาทักครอบครัว	26.0	48.4
มาทักมหาวิทยาลัย	9.1	16.1
อื่น ๆ	0.0	3.2
รวม	100.0	100.0

แหล่งที่มา

นักท่องเที่ยวชาวไทย . นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

กทม.	43.1	ยุโรป	86.7
กลาง	45.4	อเมริกาเหนือ	3.3
เหนือ	2.8	เอเชียและแปซิฟิก	8.3
ตะวันออก	2.7	อื่น ๆ	1.7
เจียงเหนือ			
ใต้	6.0		

รวม	100.0	100.0

ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน) ร้อยละ

ประเภทค่าใช้จ่าย

นักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยว
ต่างประเทศ

มาเข้า-เย็นกลับ

พักแรม

พักแรม

1. ค่าที่พัก	-	136.9 (14.5%)	558.40 (37.4%)
2. ค่าอาหารเครื่องดื่ม และบันเทิง	140.2 (25.6%)	176.5 (18.7%)	333.30 (22.4%)
3. ค่าพาหนะภายในจังหวัด	46.2 (8.4%)	59.9 (6.4%)	95.00 (6.4%)
4. ค่าซื้อของที่ระลึกและ สินค้าพื้นเมือง	128.9 (23.5%)	166.9 (17.7%)	154.10 (10.3%)
5. ค่าพาหนะเดินทางไป-กลับ	188.1 (34.3%)	227.9 (24.2%)	217.50 (14.6%)
6. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	45.0 (8.2%)	175.0 (18.5%)	133.30 (8.9%)

รวมรายจ่าย	548.4 (100.0%)	943.1 (100.0%)	1,491.60 (100.0%)

รวมรายจ่าย (ยกเว้นค่าพาหนะ)	360.3*	715.2*	1,274.10

ที่มา : จากการสำรวจของ ทท.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวศัคนา ธรรมเกษม เกิดวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2505 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ.2527 หลังจากนั้นได้เข้าทำงานที่กองผังเมือง กรุงเทพมหานคร และเข้าศึกษาต่อในภาค วิชาการวางแผนภาคและเมือง ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2528

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย